

Hvorfor frygte DØDEN?

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Hvorfor frygte **DØDEN?**

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Hvorfor frygte **DØDEN?**

(Oversættelse Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang)

Frygt eller glæde?

De fleste mennesker frygter døden. Den mest grundlæggende årsag er usikkerhed om personlig overlevelse. Hvis man kunne erstatte usikkerheden med viden, ville det have en transformerende effekt på livet. Men er det muligt at udskifte frygten for døden med glæde over døden – både for den, der er ved at dø og for de efterladte? En metode kunne være at se det fysiske liv som en forberedelse til døden, og døden som en forberedelse til et nyt fysisk liv. Den cykliske proces med liv og død er nødvendig, for det er den måde, bevidstheden udvikles, og mennesket er bevidsthed og ikke den fysiske krop. Der er intet liv uden død, men der er heller ingen død uden liv.

Selv om man ved, at døden er en kendsgerning, og det er en begivenhed, der uden undtagelse venter alle, er man alligevel usikker på dødens betydning og på den proces, der udfolder sig "bag kulisserne". De fleste mennesker har derfor en tendens til helt at undgå at tale om emnet, og ofte bruges der ekstremt meget psykologisk energi til at fortrænge spørgsmålet og holde det under bevidsthedens tærskel. Og når de før eller siden bliver konfronteret med den forestående og uundgåelige død, fordobles frygten, og det vækker mange andre ubehagelige følelser.

Døden er ikke slutningen, men en ny begyndelse

Den psykologisk energi kan naturligvis udnyttes meget bedre end til fortrængning. Hvis man i stedet betragtede døden som en begyndelse, der repræsenterer en nødvendig forberedelse til den næste genfødsel, og som en proces, der medfører en positiv højnelse af bevidstheden, fordi der i forbindelse med døden fjernes begrænsninger, så bliver døden en positiv begivenhed og ikke en trussel.

Der findes meditationsgrupper, som arbejder med healing af personligheden. De har påtaget sig den vigtige opgave at påvirke menneskehedens kollektive bevidsthed og det enkelte menneske med dødens positive aspekter. Gradvis vil der blive opbygget en stærk tankeform, som repræsenterer en lykkelig forventning og en forståelse af behovet for, at døden er nødvendig for at genoprette dele af personligheden, før den igen er parat til at inkarnere og fortsætte udviklingen.

Tre synsvinkler

Idéen om udødelighed er baseret på kendsgerningen om, at intet går tabt i henhold til de åndelige love. Livet udgør en sammenhængende helhed. Spørgsmålet om udødelighed kan betragtes på tre måder:

Materialistisk syn på døden: Der skrives ikke mere i livets bog.

1. Det materialistiske synspunkt siger, at døden er slutningen på alt liv. Begrundelsen er, at der ikke er noget bevis for, at livet fortsætter i en anden form, når det fysiske legeme er forsvundet. Man glemmer som regel, at det heller ikke er bevist, at døden er slutningen på alting.

2. De fleste religioner giver et løfte om, at livet og bevidstheden fortsætter efter døden, men det tilføjes, at det afhænger af, om mennesket beklender sig til en tro, som er baseret på bestemte teologiske, dogmatiske eller filosofiske påstande, og de mennesker, der nægter at tro på påstandene fra religionens repræsentanter, vil i heldigste fald fuldstændig forsvinde efter døden, eller de kan forvente, at de overføres til et meget ubehageligt sted, der mest af alt minder om et evigt, rædselsvækkende torturkammer.

3. Begrebet reinkarnation eller genfødsel, som beskrives både i åndsvidenskaben og mange af verdens religioner – navnlig i Østen – gælder for alle mennesker, uanset om de er troende eller ikke-troende. Ligesom alt andet i Universet og naturen, er mennesket underlagt periodicitetens lov, for mennesket lever også cyklisk, fordi det er under udvikling. Det løser problemet med udødelighed, for menneskets mål er fuldkommenhed, og det kræver naturligvis mange inkarnationer at nå dette mål.

Sjælen og legemerne

Dødsangst kan derfor reduceres ved at acceptere to idéer, der er baseret på den tredje overbevisning:

1. Det er en åndsvidenskabelig kendsgerning, at mennesket hverken er sit fysiske legeme, sine følelser eller sine tanker. Mennesket er en udødelig sjæl. Det er sjælen, der bruger tanker og følelser som sanseredskaber for at kunne handle i den fysiske verden. På det nuværende udviklingsniveau identificerer gennemsnitsmennesket sig med redskaberne i stedet for med sjælen.
2. Åndsvidenskaben understreger behovet for at leve i en form for at fuldkommengøre sjælens evner. Det er en forudsætning for at sjælen kan udføre sine livsmål, som er delmål i helhedens udvikling. Den konstante vekselvirkning mellem livet i legemer og livet ude af legemer genererer cyklisk kreativitet, der er grundlaget for sjælens udvikling mod fuldkommenhed.

Efterhånden som bevidstheden bevæger sig fra identifikation med personligheden, formlivet og den ydre verden til identifikation med sjælen, ånden og den indre verden, vil mennesket gradvist miste sin frygt for at forsvinde som fysisk form. I sjælens verden er der ingen død. Derfor skal mennesket opgive sin fokusering på og identificering med det ydre materielle liv og illusionen om altings adskilthed, og identificere sig med den indre åndelige verden og virkeligheden, som udgør en enhed. Når det sker, vil frygten for døden forsvinde.

Illusionen om ensomhed

Den dominerende frygt skyldes angsten for ensomhed efter døden. I virkeligheden genforenes den afdøde med familie og venner efter døden, og mennesket har desuden fuld forbindelse til tanker og følelser hos de nære og kære, der stadig befinder sig i fysiske legemer i den fysiske verden. Og den afdøde har fortsat sit eget tankeliv og følelsesliv. Der er ikke tale om tro eller teori, for det er blevet bekræftet af utallige mennesker, der har haft nær-død-oplevelser, og de kan betragtes som øjenvidner. I virkeligheden er følelsen af ensomhed i forbindelse med fødslen langt større på grund af de begrænsninger, som det fysiske legeme skaber i den fysiske verden.

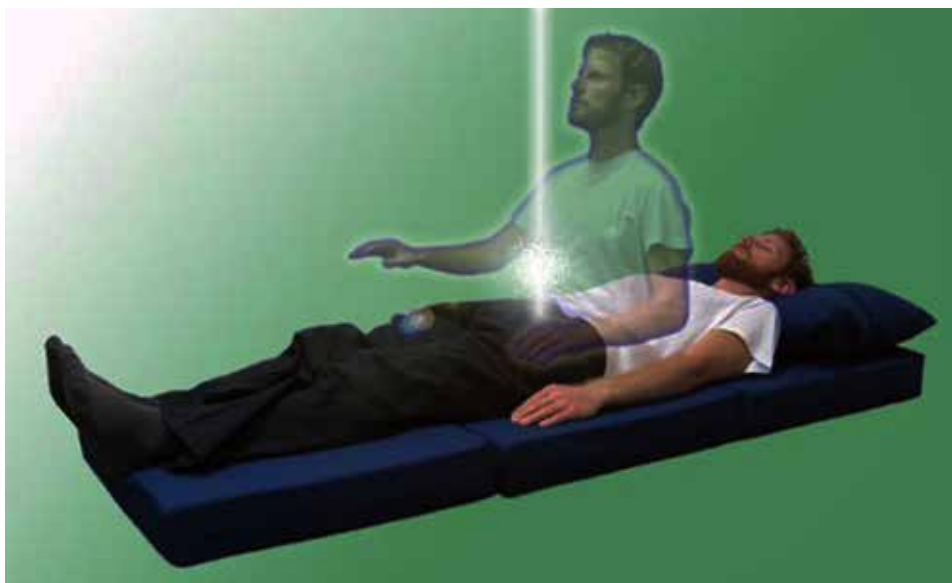
Religion er, hvad mennesker tror, Gud mener

Dødsangst, der er skabt af forskellige religioner og teologier er ubegrundede. Der er reelt tale om overtro. Der findes ingen emotionel, vred og straffende Gud, der bliver fornærmet, bare man sætter spørgsmålstegn ved hans eksistens. Helvede eksisterer ikke – bortset fra i præsternes og teologernes fantasi. Og der er ingen grund til at modtage tilgivelse for såkaldte synder, som man påstår kræver præsters velsignelse, en religiøs institutions ritualer eller troen på et bestemt trossystem. I fremtiden vil døden være en videnskab og proces, der vil være kendt af alle, og de videnskabelige iagttagelser vil bidrage til at fjerne frygt og afhængighed af trosforestillinger.

Døden og søvnen

I virkeligheden dør alle mennesker hver gang de lægger sig til at sove, selv om det naturligvis er en midlertidig "dødsoplevelse" eller ud-af-kroppen oplevelse. Iflg. åndsvidenskaben er personligheden forbundet med sjælen ved hjælp af to energistrømme eller æteriske energitråde, som er årsagen til, at mennesket er levende og bevidst på det fysiske plan. Den ene energitråd kaldes *bevidsthedstråden*, som er forbundet til den æteriske hjerne og nervesystemet. Den anden kaldes *livstråden*, som er forbundet til det æteriske hjerte og kredsløbssystemet. Når mennesket falder i søvn, løsnes bevidsthedstråden fra hjernen, og derfor fokuseres bevidstheden i astrallegemet, indtil det igen vågner i det fysiske legeme, fordi bevidsthedstråden igen fastgøres i den fysiske hjerne. Under søvnen er mennesket derfor bevidstløst men kun i fysisk forstand. Når mennesket dør, fjernes bevidsthedstråden også fra hjernen, men desuden trækkes livstråden ud af hjertet, og derfor forsvinder både bevidstheden og livsenergien permanent fra det fysiske legeme. Det fysiske legeme er blot en stofform, og den begynder straks sin opløsningsproces for at vende tilbage til sin oprindelige atomare kilde.

På tidspunktet for døden, når livskraften forlader det fysiske legeme efter løsrivelse af livstråden i hjertet, trækker bevidstheden sig ud fra et af tre mulige chakraer:

1. Toppen af hovedet (hovedchakraet). 2. Hjertet (hjertechakraet). 3. Solar plexus chakraet. Det højt udviklede og åndeligt orienterede menneske bruger hovedchakraet som udgang. Det intelligente menneske, der har udviklet god vilje, bruger i hjertechakraet. Og mennesker, der primært er følelsesbetonede og som har bevidstheden orienteret mod det ydre fysiske liv, bruger solar plexus chakraet som udgang. Mennesker, der har kendskab til åndsvidenskab stræber efter den højeste udgang, fordi det næste liv er påvirket af udviklingen i det aktuelle liv.

Dødsvidenskab

Dødsvidenskaben i Den Nye Tidsalder vil give mulighed for at forberede og styre dødsprocessen, og døden vil blive betragtet som en glædelig afslutning på uddannelsen i livets skole i den fysiske verden, og døden vil være en storslået optakt til en bevidst udgang fra det fysiske legeme. Den nye holdning til døden vil fjerne sorg, savn og enhver følelse af tab for de efterladte. Døden bliver en glædelig og festlig begivenhed, der er større end ved fødslen. Den nye dødsvidenskab vil involvere to former for praksis. Den første kræver en lang forberedelse før døden, og den består af fire discipliner:

1. En konstant fokusering i hovedet, som opnås ved hjælp af meditation og styring af tankesindet.
2. Gruppetjeneste til gavn for menneskeheden.
3. Eventuel opnåelse af kontrol over bevidstheden ved indsovningen.
4. Opmærksomhed på tilbagetrækningsprocessen i forbindelse med søvnen.

Den anden praksis beskæftiger sig med dødslejets omgivelser. Der kræves stilhed, ingen taler eller samtaler, bestemte farver, bestemt musik, tryk på akupunkturpunkter og brug af mantraer – f.eks. det hellige ord OM.

Dødsprocessens tre faser

I den første fase – lige før dødsøjeblikket – mister det fysiske legeme sin evne til at opretholde sin helhed. Det æteriske legeme (sundhedsauraen eller det vitale energilegeme), der er den subtile del af det fysiske legeme, trækker sig ud gennem et af de tre chakraer, der blev nævnt tidligere. Sjælen intonerer et mantra, der kaldes "tilbagetrækningsordet", fra sjælens plan. Herefter indledes en serie af trin i dødsprocessen, der har til formål at opbevare de fysiske og vitale data i det fysiske permanente atom til brug ved næste inkarnation.

Den anden fase indebærer, at mennesket dør den såkaldt anden og tredje "død", hvor det trækker sig ud af astrallegemet og senere af mentallegemet, for begge legemer hører til personligheden. De er fine stofformer i stil med det fysiske og æteriske legeme, og de skal også kasseres, når sjælen ikke længere har brug for dem. Men inden den astrale død skal mennesket gennemleve en periode i astrallegemet, hvor de følelsesmæssige oplevelser i det fysiske liv bearbejdes. Længden på det astrale liv afhænger af, hvor lang tid det tager at bearbejde og afbalancere livets følelsesmæssige og begærstyrede aktiviteter. Når balancen er opnået, forlades astrallegemet, og bevidstheden flyttes over i det endnu finere mentallegeme på mentalplanet. Her skal livets tankemæssige aktiviteter bearbejdes og afbalanceres. Længden og kvaliteten af de to perioder, som mennesket lever i de to legemer på de indre eksistensplaner, afhænger i vid udstrækning af de vaner, der er skabt i den fysiske tilværelse. Et meget følelsesladet menneske bruger meget lang tid på at udrede de selvskabte vilkår. Opløsningen af astrallegemet kaldes som sagt "den anden død", og opløsningen af mentallegemer er "den tredje død".

I tredje fase i tilbagetrækningsprocessen eller integrationen, vender menneskets sjæl tilbage til den oprindelige kilde på kausalplanet eller sjælsplanet, hvor mennesket er til stede i sit sjælslegeme eller kausallegeme. Sjælen har overblik over samtlige inkarnationer, og her planlægges og forberedes den fremtidige inkarnation og genfødslen i den fysiske verden med henblik på næste fase i bevidsthedsudviklingen på menneskets lange rejse mod fuldkommenhed.

Evolutionsprocessen

Dødens overordnede formål har relation til evolutionens behov for nye former. Efterhånden som evolutionen accelererer, kræver udviklingen stadig nye fysiske former (menneskelegemer). Den evolutionære acceleration skaber en højere vibration på og i planeten, og en højere vibration kræver legemer af stadig finere stof, som en forudsætning for, at sjælen kan få erfaring på Jorden. Enhver død efterfølges af en opstandelse eller opstigning til indre bevidsthedsplaner, hvor bearbejdningsprocessen genererer noget nyt, nyttigt og finere, og dermed fremmes evolutionsprocessen. Det er en cyklus af opstandelse og gradvis frigørelse fra identifikation med stoffet til identifikation med ånden, og det er en evig kraft i Universet.

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk